

[Sønderby]

Vi støtter selvfølgelig, som vi har aftalt, lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 116 stemmer (S, KF, SF, V, RV, CD, KRF og FK) mod 9 (FP).

Første næstformand (Knud Østergaard):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Forespørgsel nr. F 36:

Forespørgsel til skatteministeren:

»Hvad agter regeringen at gøre for at indfri dens gentagne gange fremsatte løfter om kraftigt at lette skattetrykket i forhold til september 1982-niveauet og altså tage fat på meget omfattende nedsættelser af de offentlige udgifter?«

Af Behnke (FP) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 12/2 88. Fremme af forespørgslen vedtaget 18/2 88).

Begrundelse

Behnke (FP):

Regeringen har siden sin tiltræden i 1982 løbende afgivet løfter om, at det danske skattetryk skal nedsættes. Indtil nu er det gået den stik modsatte vej. Skattetrykket i Danmark har aldrig været højere end nu, og det er endda så galt fat, at skattetrykket aldrig er steget så kraftigt som i den tid, regeringen som sagt har lovet befolkningen skattelettelser.

Når regeringen får kniven på struben, argumenterer den for, at skattelettelser ikke er mulige, så længe den offentlige sektor er så stor som nu, et synspunkt, som vi selvfølgelig er helt enige i. Derfor er denne forespørgsel formuleret således, at vi ønsker, at regeringen fortæller Folketinget, hvilke planer den har med henblik på både en sænkning af skattetrykket og en reduktion af den offentlige sektor.

Besvarelse

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

I forespørgslen hævdes det, at der er blevet lovet skattelettelser. Det er ikke korrekt. Regeringens politik blev udtrykt i statsministerens åbningstale allerede i oktober sidste år. Jeg vil gerne understrege, at regeringen finder, at skattetrykket er for højt. Regeringens økonomiske politik sigter netop på at skabe samfundsøkonomisk baggrund for en gradvis sænkning af skattetrykket, men der er tre betingelser, som skal være opfyldt, før det er forsvarligt at gennemføre mere generelle skattelettelser.

For det første skal betalingsbalancen kraftigt forbedres, for det andet skal den private opsparing øges, og for det tredje skal der fastholdes en nulvækst i de offentlige udgifter. Men ingen skal være i tvivl om, at det er regeringens klare mål at tilvejebringe dette grundlag for gradvis at sænke skattetrykket.

Jeg skal da åbent erkende, at skattetrykket er steget, siden firkloverregeringen tiltrådte i september 1982. Det officielle skattetryk er steget fra omkring 45 pct. af bruttonationalproduktet i 1982 til omkring 52 pct. i år. Dermed er skattetrykket i Danmark blevet et af verdens højeste. Det siger sig selv, at det aldrig kan være en borgerlig-liberal regerings mål, men stigningen har da også sin forklaring.

For at forstå baggrunden for udviklingen er det nødvendigt at gå godt fem år tilbage, nemlig til den økonomiske situation i efteråret 1982. Da regeringen tiltrådte i september 1982, overtog den et rekordstort underskud på statsfinanserne, som androg omkring 10 pct. af bruttonationalproduktet. Uden meget kraftige indgreb ville dette underskud have udviklet sig ukontrollabelt i de følgende år, og derfor var det tvingende nødvendigt at få underskuddet bragt ned, så der igen kom orden i samfundshusholdningen.

Når underskuddet skulle ned, har det ikke været muligt at undgå dels visse skattestigninger, dels en hård opbremsning i udgiftsvæksten i den offentlige sektor i forhold til, hvad man oplevede, inden firkloverregeringen tiltrådte. Det er selvfølgelig ikke med glæde, regeringen har måttet lægge ryg til skattestigninger og offentlige besparelser, men det var simpelt hen en nødvendighed for at få skabt balance på de offentlige budgetter.

At udgiftsvæksten ikke er blevet helt så beskeden, som vi kunne have ønsket, hænger sammen med de vilkår, som gælder for en min-